

[Veistrup.]

stemningen her i Landstinget er ikke af den Beskaffenhed, at man behøver at frygte for Ravage ved, at Tiltaleformen ændres.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, at man havde haft noget lignende i Folketinget, da der var en anden Kredsinddeling end nu, og at det var med stor Sorg, man forlod den tidligere Tiltaleform i Folketinget. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har Ret. Jeg har i alt Fald ikke set, at man har klædt sig i Sæk og Aske af Sorg over, at den gamle Tiltaleform er forladt.

Det ærede Medlem synes at hænge sig i Traditioner. Traditioner kan være udmærkede, men det er ikke det afgørende, det drejer sig her om en rent praktisk Ting. Det forekommer mig, at Traditionen bør vige for Hensynet til, at man faar en tidsvarende Tiltaleform, thi det ærede Medlem maa dog indrømme, at som det er i Øjeblikket, er det langt fra tidsvarende, men en Fortidslevning. Derfor bør vi ændre Forretningsordenen. Jeg skal ikke fordybe mig videre i det, fordi jeg kan slutte mig til Ændringsforslaget saavel som til den ærede Ordførers Udtalelser.

Til det ærede Medlem (Lange), der talte paa de Konservatives Vegne, vil jeg sige, at naar man ønsker en Ændring i § 47, er det, fordi man mener, at det er ulogisk, at Medlemmer, som hverken stemmer for eller imod, kan være afgørende for en Sags Fremme. Det er dog de Medlemmer, som stemmer for eller imod, der bør gøre Udslaget. Derfor er det rigtigt at foretage denne Ændring.

Jeg anbefaler altsaa Ændringerne til Vedtagelse.

J. S. Føget: Jeg hilser de stillede Ændringsforslag med Glæde, saa meget mere som jeg finder den hidtil anvendte Tiltaleform meget underlig. Man søger at opretholde en vis Autoritetstro ved Hjælp af gamle Traditioner, men en saadan Autoritetstro vil man ikke kunne opretholde, selv om man anvendte nok saa mange gamle Trylleformularer eller nok saa mange gamle Traditioner, hvis man ikke kan gøre det paa anden Maade. Vi kan her i Salen indleve os i en bestemt Tiltaleform og vænne os til den og synes, at det er underligt, hvis den ikke bliver anvendt, men en Tilhører, som hører os nummerere hinanden, vil være tilbøjelig til at ryste paa Hovedet og sige, at det er dog en mærkelig Form, de Mennesker anvender. Jeg er derfor glad ved den foreslaaede Hovedændring og kan i min Glæde over Ændringsforslag Nr. 2 give baade Nr. 1 og Nr. 3 min Tilslutning.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Ingeborg Hansen) kom ind paa et Spørgsmaal, som jeg gerne vil omtale lidt nærmere. Det ærede Medlem kunde tiltræde Formen „det ærede Medlem Hr.“ og „det ærede Medlem Fru“, men ikke „det ærede Medlem Frøken“, idet dette var et forældet Begreb. Jeg vilde have givet det ærede Medlem Tilslutning, hvis det ærede Medlem havde sagt, at Betegnelsen „Jomfru“ var forældet — det er et Begreb, man ikke mere anvender i almindelig Sprogbrug —, men Betegnelsen „Frøken“ finder jeg dog rimelig. Det vilde vist være noget for moderne at springe fra den gamle Nummerbetegnelse til at afskaffe Betegnelsen Frøken.

Ordføreren (Ingeborg Hansen): Til det ærede 12de Medlem for 2den Kreds (Lange) vil jeg gerne sige, at jeg ikke ser, at de to Ting, som her er blandet sammen, har noget med hinanden at gøre. Den Omstændighed, at man ønsker at ændre et uklart Ord, bør ikke hæftes sammen med den Omstændighed, at man ønsker at faa en Brøk forhøjet. Det er allerede sagt, at der i Udvalget har været gjort Forsøg paa at finde et Tal, som kunde samle alle. Det mislykkedes imidlertid. Jeg vil her gøre opmærksom paa, at Landstingets Forretningsorden i sin Tid havde Brøken $\frac{3}{4}$, men at man ændrede den til $\frac{3}{5}$. Det vilde nu synes urimeligt at gaa tilbage til de $\frac{3}{4}$.

Til det ærede 5te Medlem for 6te Kreds vil jeg blot sige, at det er min personlige Opfattelse, at Betegnelsen „Frøken“ efterhaanden forsvinder mere og mere som Benvælnelse paa voksne Mennesker; for ganske unge Damer vil man sikkert blive ved med den, men den forsvinder for andre. I øvrigt synes jeg ikke, Spørgsmaalet er saa vigtigt nu, at det behøver at debatteres nærmere. Der er jo heller ikke stillet Forslag om en saadan Ændring.

Den Opfattelse, som det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) gav Udtryk: at man nu skulde være tvunget til at tale til et Medlem i Stedet for som hidtil til Tinget, er stik imod Forretningsordenen, for den vedbliver at have Bestemmelsen om, at ingen maa tiltale et Medlem direkte. Jeg er villig til at kalde det Omtaleform i Stedet for Tiltaleform — det er kun en Formalitet —, men at Ændringen af denne Form skulde medføre en Ændring i Realiteten med Hensyn til Tiltale eller Omtale, bestrider jeg.

Det ærede Medlem fremhævede Vanskelighederne ved at bruge Navne og sagde,